

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XVIII. Fascino vel maleficiis perstricti, B. virg. ope restituti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

verteret præsidii causâ miser paterfamilias? Apud suos, quos vocant, Pastores, nihil sciebat virium esse, adversus lupi illius tartarei vim & rabiem; ad catholicos homo alienus non facillè reperiebat aditum. Audierat Lindensem Deiparam, nulli ad se præfuisse unquam aditum, apud quam patens semper tutum esset asylum: eò proinde se recipit; & si ab importuno, tamque maligno hospite liber ac immunis evasisset, spondet unâ cum conjugè, Lindense supplicem, cereis cum candelis, primo quoque tempore ad futurum. Audijt hominis vota precesque Deipara, & Tartareum inquilinum, iussit ab ejus adibus momento exesse. At colonus ille, videns se tan feliciter voti reum factum, non distulit datam magnæ Matri fidem redimere: quod Anno MDCXXXII. peractâ Lindam peregrinatione, piè & alacriter præstitit.

C A P U T XVIII.

Fascino vel maleficiis perstricti, Deiparæ Lindensis ope restituti.

Multa per se Dæmones possunt, sed multo plura atque etiam diriora, cum perditis hominibus operam suam, quasi locando, navant; & per maleficiorumque artes, in humanum genus grassantur. Quando sibi relinquuntur soli, tamen plura possunt, Deo tamen minus permittente, ipso operam præstare atque exequi non possunt. Verùm cum socias quasi manus, hominis farii, adjunctas habent; hoc est, cum alicujus voluntatem hominis (cui Deus in hoc vitæ statu atque conditione, quasi mancipio suam potestatem tradidit)

sibi obnoxiam, & ad nutum facilem obsequentem-
que habent, tum enimvero eò crudelius in huma-
num genus sæviunt, quò verius est illud Synesii : *Ca-*
lamitates hominum, convivia esse malorum Dæmonum. Ne
porò in tantis, & tam multis Orci periculis, huma-
num genus suis destitueretur præsiidiis, providit bo-
nitas divina contra malorum Dæmonum venena,
Angelorum honorum aliorumque cælitum, & in pri-
mis B. Virginis augustissimæ Dei Matris præsidia,
quæ etiam apud Lindam Deiparæ sacram, omnibus
præsto sunt & fuerunt.

L

Matrona Guttstadiensis, maleficæ fascino affecta, &
quasi in spiram contracta, per B. V. Lindensem
restituitur.

Anno MDCXXXIV ipso Deiparæ Elitabetham vi-
santis festo, inter alios propè innumeros, Linden-
sem Deiparæ Ædem, visitavit matrona honesta, civis
Guttstadiensis conjux; & gratias pro sanitate, in hoc-
ipso ad sacram Ædem itinere, sibi restitutâ, supplex
egit. Intercesserat illi, cum muliere quadam, malarum
artium, ut fama ferebat, maleficiorumque; haud igna-
rà, lis sive potius rixa muliebris; & ex lite, ut fit, accen-
sa sunt odia ac vindictæ studia. Rixam haud sanè
diuturnam, diuturnus fatis morbus confestim exce-
pit; sive halitu ipso veneficæ, ut fieri solet, afflatus; si-
ve fascino aliove maleficio maturatus. Quâcunque
tandem viâ, aut modo, vis mali ad miseram per-
rupit, miserimè profectò illam habuit; ut brachiis
cæterisque artibus contraheretur, & sensim quasi
Ee 2 in spi

in spiram volveretur: neque secus ac illa mulier evangelica () inclinaretur ad terram, ne sursum aspiceret. Poterat quocirca de hac dici, quod de illa Christus Dominus dixit, *hanc filiam Abrahæ Satanas alligavit*. Sicut autem Christus Dominus illam per se, ita hanc curavit per Matrem suam. Illi simul manus imposuit, erecta est, & glorificabat DEUM; huic pariter auxiliarem suæ Matris admovit manum; ut non corpore duntaxat, verum & mente ac spiritu erecta, glorificaret DEUM. Cùm enim nihil aliud reperiretur contra stygii hostis venena ulpiam remedii, ad Dei Matrem conversa mulier, vovit, se & sacram ejus Ædem Lindæ adituram, & expiato per Confessionem animo, sacrosanctum Christi corpus in Eucharistia sumpturam. Vix absolverat votum, cùm habere melius cœperat; &, quamvis viribus necdum satis confirmatis, iter nihilo minùs est ingressa. Quo in itinere, prius quàm Lindam pervenisset, vires, sanitatemque integram recepit.

II.

Matrona ac materfamilias Brunsbergensis, tum in re familiari sua, tum in se quoque ipsa, malitiosis perstricta, voto Lindam facto, adjuta.

Ad III. Idus Jul. Anni MDCXXXVII. Dorothea Pauli Haselpulch civis Brunsbergensis uxor, tanto majore pietate ac studio votum sospitatri Lindæ dependit, quantò plura fuerant, quibus per illam

(a) Luc. 13. 12.

fuerat liberata, maleficia. Quatuor ante annos stygius ille serpens, strigis alicujus ope, totam propè domum veneno, quasi halitu quodam, afflârat. Nam & equi ceteraque pecora, vi illius veneni quotannis extinguebantur; & hordeum, quod coquendæ cerevisiæ parabatur (braseum vulgo appellant) ut nulli profum esset usui, vitiabatur; & ipsa quoque, si quando prosperè cessisset, vigorem saporemque omnem cerevisiâ amittebat: denique & ipsamet omnium miserima mater familias, ejusdem maleficii vi, morbis variis obsepta, atque miserandum in modum excruciatâ est. Verumenimverò, ut aliàs semper, ita nunc quoque collum serpentis illius caputque, illa inter mulieres benedicta contrivit; securumque est, quod hymno 3. Cathem. cecinerat Prudentius;

Auctor & ipse doli coluber

Plectitur improbus, ut mulier

Cella trilingua calce terat:

Sic coluber muliebri solum

Suspicit, atque virum mulier.

Et intrâ. Hoc odium vetus illud erat,

Hoc erat aspidis atque hominis,

Digrediabile officium,

Quod modò cernua famineis

Viperâ proseritur pedibus.

Hoc disertè, coram divino ante Eucharistiam tribunali, facta apud Lindam Dorothea est: quoniam, ubi primùm Deiparam Lindensem voto facto, præsidii causâ appellavit, omnis mali vis resedit, & tum ipsa, tum domus universa ad pristinam fortunam incolumitatemque rediit.

E e §

III. Filio-

III.

Filiolus viri Nobilis, vi maleficii, & oculos & pedes distortus. B. Virg. Lindenſis ope ſanatus.

Anno MDCXLII. iſſis Idib. Octob. advenit, una cum conjugē & filiolo ſuo Alberto, nobilis vir Albertus Raysky, Telonii Prasnienſis Notarius; & voto, quod tum ſuo, tum multò magis filioli ſui nomine, divæ Matri apud Lindam pepigerant, ſolverentur. Experti ſiquidem magno cum dolo, damnoque erant, quod S. Hieronymus ex vulgi opinione (a) ſcriptum reliquerat: *Fascinum nocere & arati parvula, & his, qui necdum firmo veſtigio figant gradum. Sive enim fascinum aliquo oculi humani vitio fieri queat, quod & vulgò, & Poëtarum pueris placuit, ſive potius, quod cum S. Hieronymo (b) viri prudentes docent: Dæmones huic operi ſerviant*; ita, ut, quos malefici fascino perſtringi volunt, non tam oculis ſpectantium, quàm operâ miniſterioque Dæmonum perſtringantur. Utrumque memorato filiolo Alberto evenit; nam & oculus in diverſum ita distortus erat, ut non niſi obliqua tuentibus hircis cernere poſſet (ſi quid tamen cernere potuit, qui diuturno tempore, nihil aut vix aliquid potuit intueri) & pedes ita inſtixi, aut potius contracti, ut neque gradum figere, neque, ſi fixiſſet, conſiſtere diu poſſet, quin maximo cum dolore parentum in terram provolveretur. At, ubi parentes & ſe, & filiolum, voto ritè concepto Deiparæ Lindenſi obligârunt, omnis & fascinoſum, & Dæ-

(a) ad cap. 3. Galat. (b) loc. cit.

& Dæmonum vis enervata, pueroque & pedum & oculorum sanitas, Deiparæ Lindenensis ope reddita est. Quod ita prorsum, uti diximus, evenisse ipsemet pueri parens hunc in modum manu suâ consignavit; *Adamus Raysky Notarius telonei Prasniciensis*; & insuper ad posterorum memoriam beneficii accepti monumentum Tabellam argenteam Lindenensis *Ædis Aræ* dicatam appendit.

IV.

Primæ inter Brunsbergenses notæ matrona, cujusdam malefici carminibus pedes contracta & contorta, ac toto corpore contabescens, per Deiparam Lindensem sanata.

Anno MDCLIII. ad XII. Cal. Aug. Catharina D. Joannis Jung Consulis Vormditensis, viri de patria optimè meriti filia, Domini Petri Lemky, inter cives ac negotiatores Brunsbergenses faciliè primi conjux, Deiparæ Lindensi supplex gratias coràm egit; illique sanitatem ac vitam maleficiis sibi ereptam, in acceptis referte professa est. Pauculos ante annos rogo absumptus est Brunsbergæ, infamis ob maleficia veterator, nomine Kohlpies, planè ad S. Scripturæ phrasin *inveteratus dierum malorum*: nam & pater ipsius annulus senex, quinquaginta propè ante annos, rogo itidem, eadem ob maleficia, absumptus fuerat; & ipsummet maleficiorum ac malefactorum jam suorum pigebat; ut & à pacto cum Dæmone inito,

inito, ope industrii de Societate Jesu sacerdotis, aliquando resiliens; & cum postea *canis redisset ad vomitum*, ab inferendis, aut saltem frequentandis tot maleficiis, sibi statuerit temperandum. Verum (quod implemet in quæstionibus ante rogum factus est) à malo genio, ut quæ agenda susceperat, ageret, hoc est, ut maleficiis grassari ne cessaret, identidem stimulabatur; nullam ut domi quietem à pessimo sollicitatore habere posset. Et quia sacris in ædibus magnam inveniebat quietem, majorem diei partem, aut saltem antemeridianum tempus fere totum in templo, ut quiete quælicunque frueretur, conterebat. Inter eos, quos aut prorsum perdidit, aut gravioribus maculavit infortuniis, dicta Catharina fuit. Accesserat, ut pannum ab ea emeret; & emisisset potè, si paratam ac præsentem attulisset pecuniam: quam cum non haberet, pannum quoque habere non potuit; quia absente tum marito Catharina, homini nullius fidei merces, citra paratum æs, extrudere verebatur. Hic præstragiator ille, tum irâ suâ, tum mali genii odio inflammatus fascinum innocenti mulieri admovit. Tanta fuit maleficii vis, ut mulier ætate & viribus florens, toto corpore sensim contabesceret; & cum cæteri artus torquerentur omnes, tum potissimum pedes adeoque ossa in obliquum distorquerentur, quemadmodum præter maritum & alios, ipse quoque parens hoc ipso anno Lindæ præsens, sanctè alleveravit. Quid non remedii undique admotum est: quæ non pharmaca tum domi, tum Elbinga ac Gedano adhibita? Quid non maritus, & propinqui omnes, in ea matronæ afflictissimæ calamitate egerunt?

runt? At nullum erat medicamentorum medicorum-
que genus, quod prostrata eum in modum sanitati
prodesset. Rebus itaque omnibus jam desperatis,
spes unica à *Matre sancta spei* oblata est. Ipsa merægro-
ra, ultro omnia alia valere iussit, & unicum, quod à B.
V. Lindensi expectabat, ac certò sperabat, præfidi-
um amplexa est. Voto se Lindam Marianam invi-
sendi obstrinxit, & tubiò revalescere cæpit; ut paulò
post Lindæ voto defungi potuerit. Ab eo tempore
quemadmodum valetudine viribusque integris
fruitur, ita nullum sinit præterire annum, quin vel
ipsa, vel maritus, vel etjam uterque Lindæ adsint, &
debitas *Matri Dei* gratias agant.

V.

Mulier rustica amissum, ex magica incantatione bra-
chii usum, *Deiparæ Lindensis* ope recipit, & ad
agendas quorannis gratias divinitus
compellitur.

Anno MDCLII. ad III. Id. Aug. *Margareta Luca*
Radigk, ex *Blumnau* pago, agricolæ uxor, exemplo
suo docuit, quâ animi gratitudine *Dei* ac *Deiparæ*
beneficia gratiamque prensare ac pensare debeant
mortales. Quatuor anni præterierant, cum amissum
ex magica incantatione brachii sinistri usum, *Deipa-
ræ Lindensis* beneficio receperat. Promiserat quip-
pe, si ab eo veneficio, magnæ *Matri* ope libera eva-
sisset, triennem ad lacellum Lindense peregrina-
tionem. Assecuta est, quod precabatur, & pari fide,
quod sponderat, præstitit. Tribus enim proximo
confe.

consecutis annis, nullum omisit peregrinationis annuæ tempus. Et jam se omni, sive erga B. V. gratitudinis officio, sive iter agendi labore defunctam rata, etiam gloriari fortasse visa est ac dicere. Nunc, De gratiâ, vota mea absolvi. At vix ista erat prolocuta, cum iteratò malum rediit, & brachii ejusdem usus, succedentibus, autè ant, doloribus, proflum abiit. Crederes radicem mali, intra corpus humanum quasi defixam, fibras agere, ac nisi Deiparæ curâ cultu que prohibeatur, in germen ut erumpat, semper esse paratam. Itaque, cum & hic iteratò erupisset, quò misera muliercula, nisi ad medicam Deiparæ manum, iteratò confugeret? Confugit, &c, quoad vita sibi superstes esset, statam quovis anno peregrinationem, ad sacrum Lindæ sacellum sanctè promisit. Neque Deipara omisit, supplici clientulæ opem iteratò asferre. Illa ergo saluti iterum restituta, perpetuæ deinceps peregrinationis juxta ac gratiarum actionis initium hodiernâ die fecit.

C A P U T XIX.

Nervici & Contracti, per Deiparam Lindensem sanati.

AD instar mulieris illius, quam sacra Evangelii historia *inclinatam* appellat, plures se hîc sive inclinati, sive contracti, sub aspectum offerent. Illam constat vi Cacodæmonis id vitii contraxisse; isti utrum solo naturæ vitio, an verò etiam aliquo hominum dæmonumvé maleficio ita fuerint affecti, haud perinde constat. Cùm porrò inter contractos, aliorum pronus sit raptus, qui & Emprosthotonos dicitur, quia